

Antoni Janusz

Official Number	P-1280
Rank	polski: ppłk obs.balon./301 DB/ brytyjski: S/Ldr
Date of birth	1902-01-30
Date of death	2000-08-28
Cemetery	Jarocin, Niepodległości - cmentarz komunalny Wsp. 51.971286, 17.487038
Grave	
Photo of grave	<p>ANTONI JANUSZ ✦ 30 stycznia 1902 w Lesznie † 28 sierpnia 2000 w Londynie</p> <p>ppłk pilot Polskich Sił Powietrznych 301. Dywizjon Bombowy</p> <p>Officer Królewskich Sił Powietrznych Royal Air Force</p> <p>Uczestnik wojny przeciw bolszewikom 1920</p> <p>Officer balonowy zdobywca pucharu Gordon Bennetta 1938</p> <p>Uczestnik kampanii polskiej, francuskiej i angielskiej 1939 - 1945</p> <p>Odznaczony Orderem Polonia Restituta Krzyżem Walczących i dwukrotnie Krzyżem Zasługi oraz orderami francuskimi i brytyjskimi</p> <p>Spoczywaj w pokoju</p>
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
Zdjęcia i informacje: Michał Smiłowski, Sebastian Pluta
[pl.wikipedia.org/wiki/Antoni_Janusz_\(lotnik\)](http://pl.wikipedia.org/wiki/Antoni_Janusz_(lotnik))

Antoni Janusz przyszedł na świat w Lesznie Wielkopolskim 30 stycznia 1902 r. Od 1907 r. był mieszkańcem Jarocina. Tu uczył się w szkole podstawowej. Dalszą naukę kontynuował w gimnazjum w Poznaniu. Lotniczą edukację zdobył w znajdującej się w tym mieście Oficerskiej Szkole Aeronautycznej. Pod koniec września 1919 r. awansował na pierwszy stopień oficerski. Będąc podporucznikiem otrzymał przydział do 1 Dywizji Strzelców Wielkopolskich. W jej skład wchodził Batalion Aeronautyczny. Jednym z jego oficerów był nie kto inny tylko Antoni Janusz. Razem ze swoją 1 Dywizją brał udział w wojnie polsko - rosyjskiej 1920/21 r. Znalazł się pod Bobrujskiem i w czasie walk Bitwy Warszawskiej. Po wojnie nie odszedł do cywila. Został w wojsku. Służył w batalionie balonowym stacjonującym w grodzie Kopernika. Przed pamiętnym wrześniem 1939 r. znalazł się w Warszawie. Tu w stolicy pracował w Ministerstwie Spraw Wojskowych. Do zadań Antoniego należało szkolenie pilotów balonowych. Zajmował się również pracami konstrukcyjnymi nad balonami w Legionowie. Nie był mu obcy pilotaż samolotowy. Brał udział w krajowych i zagranicznych zawodach balonowych. 25 października 1925 r. stanął na najwyższym podium I Krajowych Zawodów Balonowych o puchar pułkownika Wańkowicza. Antoni lecąc z porucznikiem Zakrzewskim pokonał dystans 142 km w rekordowym czasie 2 godzin i 47 minut. Dwa lata później przystąpił do zawodów międzynarodowych. Reprezentował Polskę w Międzynarodowych Zawodach Balonów Wolnych wylatał drugie miejsce. Na pokonanie trasy 354 km potrzebował 22 godzin. Przez sześć lat (1932 - 1938) startował w zawodach o Puchar Gordona Bennetta. Wygrał te w 1938 r. Przebył trasę 1692 km w 37 godzin 47 minut. 17 września 1939 r. przeszedł granicę Polski z Rumunią i przez Grecję ruszył za bronią do Francji. Kiedy ta skapitulowała przed III Rzeszą nie godził się z niewolą. Przedostał się do Wielkiej Brytanii. Tu na Wyspie Ostatniej Nadziei znalazł się w Szkocji. Przeszedł niezbędne szkolenie lotnicze (samolotowe). Został pilotem nie balonu a samolotu bombowego. Latał w polskim dywizjonie bombowym. Był nim 301 Dywizjon Bombowy Ziemi Pomorskiej im. Obrońców Warszawy. W czasie jednego z lotów został ranny. Trafił do szpitala. Gdy się leczył i przechodził rekonwalescencję dywizjon został rozformowany. Personel utworzył nową jednostkę, którą była Polska Eskadra do Zadań Specjalnych. Ta współdziałała ze 138 Dywizjonem RAF. Antoni pozostał w służbie. Służył w RAF. Nie odszedł z niego po wojnie. Uczył innych. Pracował w Ministerstwie Lotnictwa. Do nowej powojennej Polski nie wracał. Pierwszy raz znalazł się w ojczyźnie mając 58 lat. Zmarł w Londynie 28 sierpnia 2000 r.

Konrad RYDOŁOWSKI